

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/268/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612212750
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1612212750.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a členov senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, v právnej veci navrhovateľov: X/ F.. E. A., Z.. XX.XX.XXXX T. X/ K. A., Z.. XX.XX.XXXX, obaja bytom Malacky, Bernolákova 2423/28, zast. JUDr. Ľubicou SoPkovou, advokátkou, AK Pribinova 3, Malacky, proti odporcovi: F. A., Z.. XX.XX.XXXX, B. Q. XXX, o zvýšenie výživného na plnoleté deti, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 24.04.2014, č.k. 8P 342/2012-98, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0), takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Malacky rozsudkom zo dňa 24.04.2014, č.k. 8P 342/2012-98 zvýšil výživné odporcu pre navrhovateľku v 1/ rade zo sumy XXX € mesačne na sumu XXX € mesačne za obdobie od 23.10.2012 do 31.08.2013. Zročné výživné pre navrhovateľku v 1/ rade za uvedené obdobie vo výške XXX,XX € uložil odporcovi uhradiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh navrhovateľky v 1/ rade zamietol. Súčasne zvýšil výživné odporcu pre navrhovateľa v 2/ rade zo sumy XXX € mesačne na sumu XXX € mesačne za obdobie od 23.12.2012 do 15.04.2014. Zročné výživné pre navrhovateľa v 2/ rade za uvedené obdobie vo výške XXX,XX € uložil odporcovi uhradiť k rukám navrhovateľa v 2/ rade do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh navrhovateľa v 2/ rade zamietol. Zrušil vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľovi v 2/ rade počnúc dňom 16.04.2014. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 05.11.2009, č.k. 5C 139/2009-108 vo výroku o výživnom pre vtom čase maloletú Lenku a maloletého Tomáša. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa takto rozhodol, keď na základe vykonaného dokazovania zameraného na zistenie právne významných skutočností majúcich vplyv na zmenu rozhodnutia o výživnom dospel k záveru, že návrh na navrhovateľov na zvýšenie výživného je dôvodný. Z vykonaného dokazovania mal za to, že na strane navrhovateľov od posledného rozhodnutia o výživnom došlo k zmene pomerov v zmysle zvýšenia ich odôvodnených potrieb, keď za dobu 3 rokov, ktoré prešli od poslednej úpravy výživného sa zvýšili výdavky navrhovateľov, najmä s prihliadnutím na celkový vývoj životných nákladov a vývoj nákladov na štúdium - u navrhovateľky v 1/ rade najmä s poukazom na ročné štúdium v zahraničí a jej výdavkami na ukončenie štúdia (absolventský projekt - diplomová práca), u navrhovateľa v 2/ rade jeho štúdiom v zahraničí. Výživné určené v roku 2009 na navrhovateľku v 1/ rade vo výške 180 € mesačne, na navrhovateľa v 2/ rade vo výške XXX € mesačne považoval za nedostačujúce s prihliadnutím na vek navrhovateľov, školu ktorú navštevovali,

potreby pokrývajúce nevyhnutné zložky života (strava, bývanie, ošatenie, zdravotná starostlivosť, ako aj potreby kultúrneho človeka (vzdelanie, záujmy). Podľa názoru súdu potreby navrhovateľov v posudzovanom období prevyšovali sumu, ktorá im bola zo strany odporcu mesačne poskytovaná, keď tento im okrem súdom určeného výživného ničím neprispieval. Vzhľadom k uvedenému mal súd prvého stupňa otázku zmeny pomerov u navrhovateľov oproti stavu v čase predchádzajúceho určenia vyživovacej povinnosti za osvedčenú a preukázanú, nakoľko pokračovanie v štúdiu možno nepochybne označiť ako prípravu na budúce povolanie. Skutočnosť, že navrhovateľ v 2/ rade štúdium nedokončil, t.j. nezískal akademický titul, podľa názoru súdu prvého stupňa nemá vplyv na navrhovateľom v 2/ rade uplatnený nárok na zvýšenie výživného, keďže sa neustále v rozhodnom období pripravoval na svoje budúce povolanie. Tým, že navrhovatelia navštevovali dennú formu štúdia, mal súd tiež vysporiadanú otázku ich odkázanosti na zabezpečenie výživy od svojich rodičov. Pri ustálení výšky výživného vychádzal na strane rodičov zo zistených majetkových a príjmových pomerov, na strane navrhovateľov zohľadnil ich vek, ich potreby v podstate ako dospelých ľudí, vysokú školu ktorú navštevovali a výdavky v nich. Vo vzťahu k uvedeným zisteným skutočnostiam ustálil výživné vo výške XXX € mesačne na každého z navrhovateľov. Nevyhovelo však návrhu navrhovateľov v plnom rozsahu, jednak vzhľadom na príjem odporcu, príjem matky navrhovateľov, ako aj majetkové pomery oboch navrhovateľov a ich matky. Na druhej strane nevyhovelo ani návrhu odporcu na zamietnutie návrhu na zvýšenie výživného, keďže mal za to, že odporca je schopný zo svojho príjmu zvýšené výživné hradiť. Pokiaľ ide o výdavky odporcu, ktoré uvádzal, a to exekúciu na výživné, pôžičky a nedoplatky na poistení, tieto vyhodnotil ako nedôvodné. Pokiaľ ide o zmenu pomerov, túto určil od podania návrhu navrhovateľov, súčasne u navrhovateľky v 1/ rade určil obdobie, do ktorého bol odporca povinný prispievať na jej výživu, zohľadniac zrušenie vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľke v 1/ rade ku dňu 31.08.2013 v konaní vedenom pod sp.zn. 6C 191/2013, u navrhovateľa v 2/ rade na jeho žiadosť zrušil vyživovaciu povinnosť odporcu dňom 16.04.2014, t.j. dňom ukončenia jeho štúdia na vysokej škole. Vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1, 3, § 75 ods. 1, 2, § 78 ods. 1, 3 Zák. o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie odporca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a návrh navrhovateľov ako neopodstatnený zamietnuť. Pokiaľ ide o navrhovateľku v 1/ rade, podľa jeho názoru doposiaľ určené výživné bolo primerané, niektoré navrhovateľkou v 1/ rade uvádzané náklady, ako napr. osobné potreby, špor, kultúra, dovolenky, nespádajú do základného výživného, naviac navrhovateľka v 1/ rade rok študovala v zahraničí a podľa jeho názoru takéto pobyty sú v celom rozsahu hradené organizáciou, ktorá ho poskytuje. Takisto namietal, že navrhovateľka v 1/ rade ukončila štúdium 31.05.2013 a od 06.06.2013 bola evidovaná na pracovnom úrade. Pokiaľ ide o navrhovateľa v 2/ rade uviedol, že tento študoval Fakultu informatiky v Brne od 09.07.2008 do 15.04.2014, počas uvedeného obdobia nevyštudoval žiaden z vybraných odborov. Naviac navrhovateľ v 2/ rade aj brigádoval v spoločnosti Q., od ktorej mal príjem. Súdu prvého stupňa vytkol, že pri rozhodovaní zohľadnil len argumenty navrhovateľov, jeho argumenty ani doklady nebral do úvahy.

K odvolaniu odporcu prostredníctvom právneho zástupcu sa vyjadrili navrhovatelia v 1/ a 2/ rade, ktorí žiadali rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Skutočnosti a tvrdenia uvádzané odporcom v odvolaní podľa ich názoru sa nezakladajú na pravde. Svojím návrhom sa domáhali zvýšenia výživného z dôvodu vysokých nákladov spojených so štúdiom počas ich vysokoškolského štúdia, svoje náklady súdu riadne preukázali, odporca sa o nich nijakým spôsobom nezaujímal, preto nemá žiadnu vedomosť o priebehu a trvaní ich vysokoškolského štúdia. Pokiaľ ide o študijný pobyt v zahraničí u navrhovateľky v 1/ rade, tvrdenia odporcu, že celý študijný pobyt bol hradený organizáciou, ktorá takúto možnosť štúdia poskytuje sa nezakladá na pravde. Navrhovateľka v 1/ rade študovala v zahraničí 1 rok cez program M., bolo jej poskytnuté iba štipendium, ktoré nepokrýva celkové náklady na študijný pobyt, ale iba základné potreby, pričom často krát nepostačuje ani na poskytovanie ubytovania, čo bol i jej prípad. V tejto súvislosti poukázali na potrebu aplikácie ust. § 62 ods. 1 Zák. o rodine, podľa ktorého vyživovacia povinnosť rodičov trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Schopnosť samé sa živiť znamená, že dieťa musí mať určitý trvalý príjem finančných prostriedkov, čo u navrhovateľov v predmetnom období nemožno konštatovať, taktiež dosiahnutím určitého veku sa nestali automaticky schopnými samostatne sa živiť. Práve doba ukončenia štúdia a najbližšia doba po ukončení je obdobím, kedy sú rodičia deťom oporou a mali by im pomáhať podľa svojich možností preklenúť toto obdobie do okamihu, kedy začnú byť schopné samé sa živiť.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., s verejným vyhlásením rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa v danej veci riadne zistil skutkový stav veci (§ 120 ods. 1 O.s.p.), na jeho istenie vykonal náležité dokazovanie (§ 132 O.s.p.), zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, na ktorý aplikoval príslušné ustanovenia Zákona o rodine, svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.), z ktorého dôvodu sa odvolací súd s názorom súdu prvého stupňa vysloveným v odôvodnení napadnutého rozsudku plne stotožnil. Tým, že v danej veci predmetom konania bol návrh navrhovateľov v 1/ a 2/ rade ako plnoletých detí na zvýšenie výživného, súd prvého stupňa správne v konaní v prvom rade zisťoval dôvodnosť tohto návrhu vo vzťahu k trvaniu vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľom, pričom dospel k správne mu záveru, t.j. že v rozhodnom období navrhovatelia v 1/ a 2/ rade sa sústavne pripravovali na budúce povolanie dennou formou štúdia a teda neboli schopní samostatne sa živiť. Vo vzťahu k uvedenému správne vyhodnotil aj dĺžku štúdia u oboch navrhovateľov, neukončenie štúdia zo strany navrhovateľa 2/ rade, v nadväznosti na zrušenie vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľovi v 2/ rade dňom 16.04.2014. Po ustálení odkázanosti navrhovateľov v 1/ a 2/ rade na výživu zo strany odporcu, súd prvého stupňa správne v konaní zisťoval, či od posledného rozhodnutia o výživnom v roku 2009, došlo na strane navrhovateľov k zmene pomerov v rozsahu majúcom vplyv na zmenu rozhodnutia o výživnom. Vychádzal pritom z kritérií rozhodných pre určovanie výživného, ako na maloleté, tak aj plnoleté deti výživou odkázané na rodičov a tieto premietol do výšky výživného. V konaní bolo nesporne preukázané, že potreby navrhovateľov sa zvýšili jednak fyzickým vekom, formou ich štúdia, zvýšili sa výdavky aj v súvislosti s krytím ich ďalších odôvodnených potrieb (zdravotný stav, bývanie a pod.). Navrhovatelia svoje náklady v konaní riadne preukázali, preto ich súd prvého stupňa v rozhodnutí zohľadnil. Určená výška výživného podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá aj zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom odporcu, vychádzajúc z jeho príjmu, vynaložených nevyhnutných výdavkov, celkovej životnej úrovne.

Pokiaľ ide o odvolanie odporcu treba uviesť, že s námietkami odporcu smerujúcimi k výške odôvodnených potrieb navrhovateľov, dĺžke ich štúdia, nákladov na štúdium, ako aj neukončenie štúdia navrhovateľom v druhom rade sa zaoberal súd prvého stupňa v konaní a tieto vyhodnotil vo svojom rozhodnutí.

Tým, že odporca v odvolaní neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na správnosť záverov súdu prvého stupňa, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.